

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی بری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۱۲ جنوری ۲۰۱۷

نشانه اختلال روانی در حلب شرقی

Le syndrome d'Alep-Est

طی مدتی که قدرتهای بزرگ جهاد طلبان مستقر در حلب شرقی را جمع آوری می کردند، به گونه ای نقش بازی می کردند که گوئی نگران سرنوشت ساکنان شهر هستند تا سربازان خودشان را که از پیش به آنجا فرستاده بودند بیرون بکشند. ولی به نظر نمی رسد که هیچ کس قادر به درک مصیبتی باشد که مردم سوریه متحمل آن شده اند. خلاف گزارشات و تفاسیر غربی ها، مشکل مردم حلب شرقی نه بمباران بلکه جهاد طلبان خارجی بود که زیستگاه آنان را به اشغال خود درآورده و قوانین اسلامی یعنی «شریعت» را به همگان تحمیل کرده بودند. به نظر می رسد که برخی ساکنان حلب از نوعی جراحت روانی، پسیکوتیک رنج می برند که می توانیم آن را نشانه گان یا سندرم حلب شرقی بنامیم.

شیکه ولتر/ دمشق (سوریه) / ۲۰ دسمبر ۲۰۱۶

برخی از ساکنان حلب شرقی از کمک دولت سوریه روی بر گردانده اند

پس از چهار سال و شش ماه جنگ در سوریه، سرانجام مردم حلب شرقی به دست ارتش عرب سوریه به پشتیبانی حزب الله، روسیه و ایران آزاد شدند. این پیروزی با شادی اکثریت جمعیتی معادل ۱۲۰۰۰۰ نفر، بر اساس آمار دولتی، مورد استقبال قرار گرفت. ولی فقط توسط اکثریت.

به شکل شگفت انگیزی، در حالی که دولت سوریه به آنان مواد غذایی، امکانات درمانی و مسکن موقتی اهداء می کرد، برخی از ساکنان حلب شرقی می گفتند که «ما به دولت اعتماد نداریم». ولی باید بپرسیم که ریشه این بی اعتمادی و ترس مردم از کجا منشأ می گیرد و چگونه این وضعیت را توضیح دهیم؟ این عده باز داشت نشدند، کاملاً به عکس به عنوان فرزندان وطن مورد حمایت قرار گرفتند یعنی کسانی که مدتها در اسارت دشمن به سر برده بودند.

گوئی آن آزادی را که تا پیش از «بهار عرب» از آن برخوردار بودند، به فراموشی سپرده و گوئی طی همه این سالهای جنگ هیچ اتفاقی روی نداده و غالباً گفتمان الجزیره در سال ۲۰۱۱ را تکرار می کردند. با اطمینان می گفتند که جمهوری دیکتاتور است و کودکان را شکنجه کرده و اهل سنت را نیز به قتل می رساند، و جز اینها.

برای نخستین بار، در سطح تمامی یک شهر نشانه های پدیده روانی خاصی را می توانیم تشخیص دهیم که پیش از این در سطح فردی پدیده ای شناخته شده است. به همان شکلی که فرزند، یا همسر کتک خورده در برخی موارد از پدر یا شوهر خشن به دفاع برمی خیزند و عمل خشونت بار او را توجیه می کنند، به همین شکل امروز برخی ساکنان حلب شرقی از جهاد طلبانی که آنان را سرکوب کرده بودند (مترجم : و از آنان به عنوان سپر محافظ در مقابل ارتش عرب سوریه سوء استفاده کرده بودند) نظریاتی را مطرح می کنند که حاکی از دفاع از آنان است.

در سال ۱۹۷۳، روانپزشک سوئدی، نیل بژروت Nils Bejerot به تحلیل حمله مسلحانه به بانک و شوکی که به مشتریان وارد شده بود می پردازد. مشتریان بانک توسط گروه مسلح به گروگان گرفته شده بودند. ماجرا به وضعیت اسفناکی در آمد، دو پولیس زخمی شدند، و وضعیت یکی از آنها نیز بسیار وخیم بود. نخست وزیر الوف پالم Olof Palme تلاش می کرد که با دلیل و برهان جنایتکاران را متقاعد کند ولی آنان تهدید می کردند که گروگانها را خواهند کشت. زیر فشار شدید، گروگانها قیام نکردند، بلکه با مدارا با گروگانگیرها سعی می کردند از مرگ احتمالی نجات یابند و سرانجام به همان گفتمانی پیوستند که گروگانگیرها سعی کردند جلوحمله پولیس را بگیرند و حتی یکی از گروگانها عاشق یکی از گروگانگیرها شد. این آن واقعه و نشانه گان روانی همانی ست که «سندرم استکهلم» نامیدند، به نام شهری که این واقعه در آن روی داده بود به ثبت رساندند.

سرانجام، پولیس با استفاده از گاز بی حس کننده گروه مسلح را خنثی و گروگانها را نیز آزاد کرد. گرچه مشتریان بانک بیش از ۶ روز در وضعیت گروگان به سر نبرده بودند، ولی تا مدتها دچار همین «سندرم» یا نشانه گان روانی بودند و در دادگاه حاضر نبودند علیه گروه جنایتکار شهادت بدهند و زن جوان نیز با فرد تبهکار در زندان به مناسباتش ادامه داد.

سال گذشته، روانشناس و روان درمان، ساوریو توماسلا Saverio Tomasella نشان داد که «نشانه گان استکهلم»، «نشانی است از جراحی و خیم در عالم باطنی انسان در هنگام وقوع که به شکل مستقیم در وضعیت ناتوانی، به بودن هویت شخصی و ذهنی او می انجامد».

در نتیجه نباید تصور کنیم که این تعداد از مردم حلب شرقی که به این نشانه گان روانی مبتلا شده اند به سرعت به جهان واقعیات باز خواهند گشت. به عکس باید برای آنان وضعیت ایمنی فوق العاده ای ایجاد کنیم و یک بار دیگر صبر شکیباییمان را به آزمون بگذاریم. حتی اگر ابتداء باید به سربازان و همه آنانی که مقاومت کرده اند کمک کنیم، ولی این شهروندان نیز هم وطنان همه ما هستند.

لینک متن اصلی در شبکه ولتر :

<http://www.voltairenet.org/article194617.html>

گاهنامه هنر و مبارزه
۱۱ جنوری ۲۰۱۷